

Universitatea
Ștefan cel Mare
Suceava

*Facultatea de Litere și
Științe ale Comunicării*
Factum per Litteras

**ÂȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE SOCIOUMANE. DOMENIUL
FILOLOGIE
FACULTATEA DE LITERE ȘI ȘTIINȚE ALE COMUNICĂRII
ASOCIAȚIA DE STUDII FILOLOGICE AKADEMOS**

**CONFERINȚA
DISCURS CRITIC ȘI VARIAȚIE LINGVISTICĂ**

ediția a XV-a

**17 iulie 2026
UNIVERSITATEA „ȘTEFAN CEL MARE” DIN SUCEAVA**

POGRAMUL
CONFERINȚEI DISCURS CRITIC ȘI VARIAȚIE
LINGVISTICĂ, ediția a XV-a

Vineri, 17 iulie 2026

10.00 - 10.30 Deschiderea lucrărilor, Sala Senatului, corpul A

Moderator: Prof. univ. dr. Rodica Nagy, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Participă:

Prof. univ. dr. Mircea A. DIACONU, Prorector, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Prof. univ. dr. Elena-Brândușa STEICIUC, Director - Centrul de orientare, asociere și consiliere în cariera de cercetător pentru regiunea de Nord-Est a României, COACH USV

Prof. univ. dr. Daniela PETROȘEL, Decan FLSC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Conf. Univ. dr. Daniela HĂISAN, prodecan FLSC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

10.30 – 11.40

Prezentări în plen, Sala Senatului, corpul A

Moderator: Prof. univ. dr. Rodica NAGY, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

10. 30 - 11.10 Prof. univ. Dr. Ingrid COBOS LÓPEZ. Universitatea din Cordoba

Graphic Medicine and Plain Languages: Changing Lives in Any Language

11.10-11.40 Conf. univ. dr. Alina BUZATU, Universitatea „Ovidius” din Constanța:

Do-it-yourself kit pentru filologi: instrumente conceptuale, protocoale euristice

11.40-12. 30 Lansare de carte (Sala senatului, corpul A):

Mircea A. Diaconu:

Bucovina. Fals tratat de gastronomie și istorie politică, Editura Cartier, 2026

Cernăuți. Obiecte pierdute, Editura Cartier, 2026

Prezintă:

Prof. univ. dr. Rodica NAGY

Prof. univ. dr. Daniela PETROȘEL

12.40- 13.30 Pauză

13.30 – 17.00 Prezentări pe secțiuni

- **13.30 – 16.00, Sala de lectură, Biblioteca USV, corpul E**
 - EXEGEZE LITERARE: REALIZĂRI ȘI LIMITE (responsabili de secțiune – prof. dr. Mircea A. DIACONU, prof. dr. habilit. Daniela PETROȘEL)
- **13.30 – 15. 00 Lectoratul de limba franceză, corpul A**
 - I. DISCURSUL (NON)LITERAR: ABORDĂRI CONTEMPORANE (responsabili de secțiune – prof.univ. dr. Luminița TURCU, prof. univ. dr. Elena Brândușa STEICIUC, prof. univ. dr. Onoriu COLĂCEL, conf. Univ. dr. Raluca DIMIAN)
- **15.00-17.00, Sala A122, corpul A**
 - II. DISCURSUL (NON)LITERAR: ABORDĂRI CONTEMPORANE (responsabili de secțiune – prof.univ. dr. Gina MĂCIUCĂ, conf. univ. dr. Daniela HĂISAN, prof. univ. dr. Sanda Maria ARDELEANU)
- **13.30-15.00, Sala A112, corpul A**
 - TRADIȚIE ȘI MODERNITATE ÎN ETNOGRAFIE, FOLCLOR ȘI LITERATURĂ (responsabili de secțiune – prof. dr. habilit. Claudia COSTIN, conf. univ. dr. Călin BÂRLEANU)
- **13. 30-16, Sala A 206, corpul A**
 - LIMBĂ ȘI VORBIRE (responsabile de secțiune –(cerc. dr. Cristina BLEORȚU, prof. univ. dr. Lavinia SEICIUC)

PROGRAM PE SECȚIUNI

Vineri, 17 iulie 2026, 13.30 – 16.00, Sala de lectură, Biblioteca USV, corpul E

EXEGEZE LITERARE: REALIZĂRI ȘI LIMITE

(responsabili de secțiune – prof. dr. Mircea A. DIACONU, prof. dr. habilit. Daniela PETROȘEL)

Moderator: lector dr. Ioan FĂRMUȘ

13.30 – 13.50 Drd. Andreea Raluca ABICULESEI, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Azilul ca heterotopie în opera lui Ion Vianu

Rezumat. În opera scriitorului și psihiatrului Ion Vianu, azilul depășește funcția sa medicală și devine un spațiu în care se reflectă tensiunile dintr-o societate aflată sub regim totalitar. Ne propunem așadar să analizăm semnificația spațiului azilar în opera lui Ion Vianu, pornind de la conceptul de heterotopie formulat de Michel Foucault. Azilul psihiatric apare ca un spațiu separat de societate, dar aflat în permanent dialog cu aceasta, funcționând ca o lume alternativă în care se reflectă tensiunile și contradicțiile lumii exterioare.

În romanele lui Ion Vianu, în special în *Vasilii*, *foi volante* și *Arhiva trădării și a mâniei*, azilul de la Răstoaca Melcilor nu este doar un loc al internării și al excluderii sociale,

ci devine o adevărată micro-societate, cu propriile ierarhii, instituții și conflicte. Personajele internate reproduc mecanismele lumii exterioare, transformând azilul într-o oglindă deformată a societății comuniste. Nebunia dobândește astfel o funcție de demascare. Discursul delirant permite exprimarea unor adevăruri pe care societatea represivă le cenzurează. În acest sens, azilul devine un spațiu al libertății paradoxale, unde critica sistemului politic poate supraviețui sub forma delirului.

Lucrarea evidențiază și relația complexă dintre medic și pacient, dintre rațiune și nerațiune, precum și nevoia personajelor de autoritate, apartenență și sens. Azilul apare nu doar ca loc al exilului și al marginalității, ci și ca un substitut al familiei și al comunității.

În concluzie, spațiul azilar construit de Ion Vianu depășește funcția sa medicală și devine un instrument de reflecție asupra condiției umane, asupra mecanismelor puterii și asupra modului în care societatea definește normalitatea și alteritatea. Opera lui Ion Vianu sugerează că granița dintre normalitate și nebunie este fragilă, iar lumea întreagă poate deveni, simbolic, un vast „salon de agitați”.

13.50 - 14.10 Drd. Alina GHIȚU (CAZAC), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Căutarea identității – Apartenență și autoreprezentare în Pelinul negru de Ioana Nicolaie

Rezumat. În acest studiu ne propunem să analizăm modul în care Augustina Bulța, protagonista romanului *Pelinul negru* (2017) scris de Ioana Nicolaie, încearcă să își înțeleagă

identitatea, traumele și corporalitatea, prin prisma condiției sale de copil cu nevoi speciale. Născută după explozia nucleară de la Cernobîl, fetița duce o luptă pentru supraviețuire, din cauză că are dislexie și vede lumea altfel decât cei din jur. Pornind de la conceptele de *identitate personală* și *identitate narativă*, între care pendulează existența protagonistei, prima parte a articolului explorează mecanismele prin care Augustina își prelungește realitatea marcată de suferință, singurătate și traumă, prin extensii imaginare ale sinelui. A doua parte a acestui studiu urmărește efectele acestor *evadari din sine* răsfrânte atât asupra corporalității personajului, cât și asupra identității sale fragile. Pe tot parcursul discursului subiectiv al Augustinei, lumea este construită pe o dublă dimensiune, fizică și imaginară, datorată eforturilor disperate pe care le face protagonista pentru a supraviețui. Astfel, între spațiul deopotrivă biologic și simbolic al corpului și realitatea necruțătoare, Augustina Bulța își caută, prin narațiune, identitatea și locul în lume.

Cuvinte-cheie: *identitate, corporalitate, imaginație, supraviețuire, boală.*

14.10 - 14.30 **Drd. Cristina TINIUC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Reprezentarea ciumei în Theodoros de Mircea Cărtărescu

Abstract: Cercetarea de față își propune să urmărească ciurma ca reprezentare contrafactuală și pseudoistorică în proza lui Mircea Cărtărescu. Pornind de la caracterul postmodernist al operei, analiza inductivă cercetează raportul dintre dimensiunea reală și cea fictivă, printr-o valorificare holistică a tehnicilor literare. Referențialitatea fabulatorie, ciurma

transpusă ludic și carnavalesc, devine, astfel, parte a unei poetici complexe, în care postmodernismul îi conferă un caracter ironic și parodic, iar manierismul susține imaginarul vizionar. Structura bioficțională a acestui eveniment trimite la natura dublă a referentului, a cărui identitate empirică și ficțională se subordonează unei pendulări constante a elementelor între universul concret și lumea textului. Dualitatea torsionată dintre realitate și ficțiune este examinată în relație cu preferința autorului pentru sofisticare și joc literar. Ciuma este redată în mod manierist, artificial, așa încât asistăm la o estetizare profundă a existenței. Viziunea artistică se orientează către o combinație subtilă între adevăr și imaginație, în care am cercetat redefinirea materialului concret. Fantezia literară, jocul cu instanțele trecutului și disponibilitatea de a rafina plasticitatea arhitecturii textuale nu fac din referentul empiric decât un mijloc pentru crearea unei lumi de poveste, în care elementul de expresivitate cea mai înaltă este iluzia realității.

Cuvinte-cheie: *ciumă, contrafactualitate, postmodernism, manierism, imaginar vizionar*

14.30 - 14.50 **Drd. Angela VASILOVICI, Universită Cattoica del Sacro Cuore, Milano; Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Cânele din Pompei: versiune italiană a Rosei Del Conte sau despre geografia unei traduceri

Rezumat. Antologia Rosei Del Conte, *La lirica di Lucian Blaga*, publicată în Italia în 1971 reprezintă nu numai un amplu volum de traduceri din opera poetului și prietenului Lucian

Blaga, dar și un studiu pe cât de detaliat per atât de pertinent al temelor și motivelor operei blagiene.

Printre numeroasele poezii din diferite volume ale poetului incluse în antologie, textului *Cânele din Pompei* îi este dedicată o atenție a parte. Cum s-a născut această traducere, care era cadrul istoric și cultural în care textele lui Blaga erau traduse de Rosa Del Conte și cel rol au jucat prietenii intelectuale în circulația ideilor și a textelor poetice sunt întrebări la care acest studiu își propune să răspundă.

Elementele care reies din analiza scrisorilor păstrate în arhiva Rosa Del Conte – principala sursă de documentare – conturează un tablou inedit în care aspectele istorice, culturale și umane se împletesc într-o fascinantă poveste între Sibiu și București, între studenți și profesori, între maeștri și discipoli, între prieteni.

14. 50-15.10 Drd. Diana-Alexandra PĂCURARI (SOROHAN), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Mite și Bălăuca – Imaginea femeii în operele ficționale ale lui E. Lovinescu

Rezumat. S-a discutat adesea despre necesitatea separării scriitorului de ficțiune de persoana sa biografică, însă numeroasele exemple din literatură ne demonstrează contrariul, întrucât viziunea despre lume exprimată în romane este adesea o variantă estetizată a trăirilor sufletești, experiențelor de viață și mai ales ideologiilor la care aderă autorul. Cele două romane ale lui E. Lovinescu, apărute în 1934 și 1935, *Mite* și *Bălăuca*, alcătuiesc un ciclu ce are la bază relația de iubire a poetului Mihai Eminescu cu două personalități cu o biografie reală, Mite Kremnitz și Veronica Micle. Dacă E. Lovinescu își propune

„romanțarea biografiei erotice a poetului, aspect considerat de criticul de la *Sburătorul* definitoriu pentru personalitatea poetului”¹, susținând totodată că este necesară separarea omului Eminescu de creatorul cu același nume, procesul la care se înhamă acesta deschide o dezbatere în ramă cu privire la măsura în care, în ipostaza de romancier, Lovinescu însuși este autentic viziunii proprii exprimată în critică sau dacă reușește să rămână obiectiv pentru o reprezentare cât mai autentică a eroticii eminesciene, separând criticul de creator.

Odată cu apariția romanelor, contemporanii săi l-au acuzat pe E. Lovinescu că rămâne fidel propriului discurs critic, iar mai târziu, Eugen Simion observă cum „nu mai este pentru noi nici o mirare, de la un punct al cărții, de a regăsi în replicile personajelor din *Mite*, ideile criticului despre Eminescu, Creangă, Caragiale, Maiorescu etc. Travestit, *Mite* este în fapt, un roman ideologic.”². Pornind de ideea unei imixtiuni a discursului critic în cel ficțional, ne întrebăm în ce măsură ideile cu privire la feminitate exprimate în cele două romane corespund viziunii lui E. Lovinescu din operele non ficționale. Eminesciană sau lovinesciană, „femeia ideală” din romane devine un punct de plecare pentru problematizarea mai multor aspecte teoretice legate de propagarea în critica și literatura interbelică a unor preconcepții referitoare la femei. Aspecte precum cel al misterului feminin, al asocierii femeii cu natura, rolurilor de gen tradiționale, ideea pasivității feminine în opoziție cu dinamismul masculin sau al performativității de gen (Judith Butler), facilitează înțelegerea modului în care a fost portretizată femeia în artă și, cu ajutorul instrumentarului criticii literare feministe de astăzi, demontează mitul femeii

¹ Teodora Dumitru, *În căutarea adevăratului Eminescu*, prefață pentru E. Lovinescu, *Mite, Bălăuca*, editura Litera, București, 2014, p. 16.

² Eugen Simion, *E. Lovinescu. Scepticul mântuit*, Editura Cartea Românească, 1971, p. 595.

ideale, proiecție a unei viziuni patriarhale construită istoric, în speranța că „urmașii noștri vor trăi sub regimul egalității totale”³.

15.10-15.30 Masterand Gabriela-Domnica TITIENIE,
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

***Idei postumaniste în Orașele scufundate de Felix Aderca și
 Vincent nemuritorul de Bogdan Suceavă***

Rezumat: Lucrarea analizează formele postumanismului în romanele *Orașele scufundate* de Felix Aderca și *Vincent nemuritorul* de Bogdan Suceavă, urmărind modul în care tehnologia reconfigurează ontologic individul. În ambele opere, spațiul devine o proteză indispensabilă supraviețuirii: la Felix Aderca, stingerea soarelui determină retragerea umanității în orașe subacvatice artificiale, în timp ce Bogdan Suceavă introduce conceptul de *mind uploading*, unde natura este înlocuită definitiv de o memorie digitală solitară. Aceste schimbări redefinesc radical biologia personajelor și structura socială. Personajele lui Aderca suferă o degenerare fizică ce apropie ființa umană de pește, iar procrearea este confiscată de instituții biologice statale. La Suceavă, corpul este abandonat pentru o nemurire tehnologică, unde familia tradițională devine o relație hibridă între om și entitatea cibernetică. Consecința directă a acestor schimbări este o criză identitară profundă. Dependența de mașinărie din universul lui Aderca

³ E. Lovinescu, *Critice vol. II*, Editura Minerva, București, 1979, p. 146.

dezumanizează omul, transformându-l într-o piesă lipsită de emoții. În oglindă, dependența de informație din opera lui Suceavă suspendă conștiința morală în spațiul virtual. În final, dacă Aderca propune un optimism tragic în care orașele-salvatoare devin închisori de sticlă, Suceavă manifestă un scepticism ironic față de utopia nemuririi digitale, percepută ca o privare de viață autentică. Ambele romane demonstrează că supraviețuirea postumană se plătește cu prețul pierderii trăsăturilor umane fundamentale.

15. 30 -15. 50 **Drd. Diana-Maria TURCU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

O istorie literară alternativă: literatura română privită din perspectiva Monicăi Lovinescu

Rezumat: În perioada comunistă, literatura română a fost văzută, de cele mai multe ori, fie din perspectiva grilei oficiale, impuse de regim, fie prin criteriul estetic privilegiat de o parte importantă a criticii literare din interiorul țării. După 1989, această literatură a fost supusă unui amplu proces de reevaluare și recuperare, istoriile literare încercând să pună în balanță valoarea estetică a operelor și contextul istoric al apariției lor, ținându-se totodată seama și de criteriul moral în interpretarea acestora. Din această perspectivă, analiza urmărește modul în care emisiunile Monicăi Lovinescu de la *Europa Liberă* pot fi văzute ca o formă de istorie literară construită în timp real. Ce înseamnă, de fapt, să interpretezi literatura unei epoci totalitare fără a lua în considerare cenzura, compromisul, exilul și responsabilitatea morală a scriitorului? Cercetarea pornește de la premisa că intervențiile Monicăi Lovinescu pot fi citite ca o formă de istorie literară construită „pe viu”, o istorie literară alternativă, în care evaluarea estetică a operei este pusă

permanent în dialog cu realitatea istorică, cu libertatea de creație și responsabilitatea morală a scriitorului. Vom avea în vedere diferențele dintre discursul oficial despre literatură, critica estetizantă din interior, dar și perspectiva moral-critică formulată în exil. Astfel, literatura română din perioada comunistă nu reprezintă doar o succesiune de opere canonice, ci și un spațiu tensionat între creație, ideologie, compromis și disidență.

Vineri, 17 iulie 2026, 13. 30 – 15.50 , Lectoratul de limba franceză, corpul A

DISCURSUL (NON)LITERAR: ABORDĂRI CONTEMPORANE

(responsabili de secțiune –prof. univ. dr. Luminița Elena TURCU, prof. univ. dr. Elena Brândușa STEICIUC, prof. univ. dr. Onoriu COLĂCEL, conf. dr. Raluca DIMIAN)

Moderator: asistent dr. Otilia UNGUREANU

**13.30 – 13.50 Drd. Evelina – Iuliana HRECENIUC (CÎRDEI),
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

***Artificial Minds and the Limits of Interpretation:
Focalisation in Klara and the Sun***

Abstract: The present paper investigates how Klara and the Sun constructs meaning through the delineation of a specific narrative structure shaped by internal focalisation, a mechanism that restricts and controls access to knowledge. The analysis is presented through the lens of Gérard Genette's theoretical account, attempting to demonstrate that the novel limits perception and interpretation to a structurally limited framework. Since the narrative is presented through Klara's highly subjective perspective, this limitation intrinsically shapes the reader's epistemic field, thus creating a horizon of uncertainty. Hence, the novel demonstrates that meaning and interpretation are inherently built through the controlled distribution of narrative information.

Keywords: *artificial intelligence, focalisation, Gérard Genette, Kazuo Ishiguro, Klara and the Sun, narrative perspective*

13.50 - 14.10 Drd. Iuliana-Elena ASOLTANEI, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Constructing the Self in Occult Academia: Liminality, Spatiality and the Performance of Identity in Leigh Bardugo’s “Ninth House”

Abstract: Leigh Bardugo’s “Ninth House” transforms the typical Dark Academia institution into a site of occult ritual, where the protagonist Alex Stern challenges the boundaries between living and dead, insider and outsider. This study examines how occupying (occult) academic spaces is conditioned by constructing one’s identity through performance. Employing Foucault’s concept of heterotopia (1967), we reveal how Yale’s secret occult societies, not only disrupt social hierarchies but reconstruct power relations and enforce class inequalities. Within Yale’s liminal conditions, understood through Bhabha’s theories (1994), magical wards reach beyond physical borders and Alex Stern embodies those thresholds, as her in-betweenness allows for the negotiation and construction of identity. Nonetheless, identity is governed by the academic space which essentially recruited Alex for her occult affinity, as a tool to serve it and not just inhabit it. Thus, she is required to perform an identity that is not hers, or in Butler’s terms (1988), to enact a performance whose repetitions consolidate the governing structures she navigates. Here, performance exposes the inherent violence of extraction practiced by academic spaces that confer identity and power, even to outsiders that perform appropriately, whereas any subversive acts put individuals in danger of expulsion when authority is threaten.

14.10 - 14.30 Drd. Corina-Cristina ȘOTROPA (ATOFANEI),
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Hypostases du Moi-peau dans l'imaginaire romanesque de Daniel Pennac

Résumé : Daniel Pennac occupe une place singulière dans l'univers de la littérature française contemporaine. Longtemps considéré comme un auteur de romans policiers, l'écrivain est aujourd'hui largement reconnu, au-delà des frontières du genre, pour la diversité et l'originalité de son œuvre. Les problématiques identitaires constituent un axe structurant de l'imaginaire romanesque de l'écrivain et elles sont souvent liées à un traumatisme d'enfance. Cette étude se propose d'analyser des personnages pennaciens à la lumière de la théorie de Didier Anzieu sur le Moi-peau, envisagé comme la figuration par laquelle le Moi se représente lui-même comme une structure d'enveloppes fondée sur les fonctions de la peau, et dont l'intégrité conditionne les manifestations psychiques du sujet. Chez Daniel Pennac, nous avons identifié des personnages incarnant des typologies décrites par Didier Anzieu : ceux qui incarnent « le Moi-peau passoire », incapables de gérer leurs émotions en raison d'une perception altérée de leur corporéité, et ceux qui développent « une seconde peau » nécessaire pour protéger leur fragilité interne face aux adversités sociales. Les personnages féminins se révèlent ambivalents : d'un côté, le sujet traumatisé peut reconstruire l'intégrité de son Moi-peau au contact de la peau de la mère ou de la bien-aimée ; de l'autre, la mère abusive provoque chez l'enfant la constitution d'une image de soi perversie qui bloque le processus de construction identitaire. L'imagination, le rêve et l'acte de raconter constituent autant de mécanismes protecteurs permettant de

restaurer l'intégrité du Moi-peau et de construire son identité narrative.

14.30 - 14.50 Drd. Simina-Ioana ANTON, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Monstrous Women: The Female Antihero in Gone Girl, by Gillian Flynn and Animal, by Lisa Taddeo

Abstract: *Gone Girl* **and** *Animal* challenge traditional portrayals of female victims by depicting female figures who are violent, calculated or morally ambiguous. Both novels portray anti-heroines, questioning the readers' sympathy, as well as their desire for redemption, as both Amy and Joan epitomize female rage and they do not experience the traditional narrative retribution. Drawing on Barbara Creed's concept of the monstrous feminine, Judith Butler's gender performativity, Sara Ahmed's feminist killjoy, as well as antihero studies, this paper proposes a literary analysis of the two novels and aims to discuss how *Gone Girl* and *Animal* (de)construct the monstrous woman trope by illustrating female violence as a site of narrative control, thus undermining ethical narratives and the readers' expectations of integrity. The two novels subvert the idea of an idealized woman, as the two protagonists embody rage, manipulation, sexuality and weaponized femininity and the readers are faced with accepting morally distressing prospects.

Key words: anti-heroine, female rage, the monstrous feminine, female violence, feminist killjoy

14.50 - 15.10 **Drd. Loredana GROSARIU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Receptare, solipsism și construcția sinelui în opera lui Johann Wolfgang von Goethe și la Hermann Hesse

Rezumat. Lucrarea analizează solipsismul ca formă de retragere literară și de construcție a sinelui în opera lui Johann Wolfgang von Goethe și Hermann Hesse. Pornind de la teoriile receptării și de la relația dintre experiența lecturii și identitatea autorului, cercetarea urmărește modul în care influențele literare sunt interiorizate și transformate în noi forme de expresie artistică. Analiza comparativă evidențiază faptul că solipsismul reprezintă un mecanism de autorefecție și autoconstituire, prin care lectura devine un proces creator. În acest context, operele lui Goethe și Hermann Hesse ilustrează modalități distincte de negociere a raportului dintre eu, alteritate și lume, contribuind la o mai bună înțelegere a relației dintre receptare, identitate și creația literară.

Cuvinte-cheie: *solipsism, receptare, identitate, autoconstituire, autorefecție.*

15.10-15.30 **Drd. Alina KLINKERMANN, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Das Passfoto. Fotografie als Identitätsbeweis in Herta Werk – Identität und Repräsentation

Abstract. Herta Müller's work explores the role of photography, particularly passport photos, as a symbol of identity and a tool of state control. In *The Passport and*

Traveling on One Leg, passport photos reveal the fragmentation and alienation of the characters under oppressive regimes. Through photography, Müller highlights the gap between self-perception and state-imposed identity. The photos, meant to confirm identity, instead reflect its complexity, revealing the struggle between individual freedom and external power structures.

Keywords: *passport, identity, Herta Müller, photo, communism*

15.30-15.50 Drd. Ingrid NISTOR-SOPON, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Cine este vinovat? Teatrul brechtian și politica responsabilității ecologice

Rezumat. Studiul nostru caută legături între operele lui Bertolt Brecht și felul în care scena poate clarifica situațiile de criză din natură. În loc să ofere spectacole tradiționale, metoda brechtiană – cu efecte de distanțare, stimulente pentru privitor și dezvăluiri ale puterii sociale – devine instrument în abordarea deteriorării ecosistemelor. Problema culpabilității în materie de mediu nu se reduce la greșeli personale; dimpotrivă, ea apare ca urmare a rețelelor ascunse de decizii economice, directive politice sau norme colective ce transformă contactul om-natură. Aici, teatrul nu judecă, ci pune întrebări despre cine produce daunele, iar răspunsurile apar treptat, prin tensiuni vizibile pe scenă. Examinând metodele teatrale ale lui Brecht, cercetarea scoate în evidență cum acestea pot fi reinterpretate în contextul problemelor ecologice contemporane. Astfel, arta scenica nu mai e doar spectacol, ci teren unde se analizează împărțirea vinovățiilor. Prin întrebarea „Cine este vinovat?”,

atenția se mută spre structuri ascunse: abuzurile de putere, obiceiurile de consum excesiv sau gestionarea defectuoasă a naturii. Fiecare replică poate deveni o invitație la gândire, fiecare personaj – oglindă pentru opțiuni politice reale. Teatrul ar putea stimula trezirea unei conștiințe comune, chiar dacă pe scenă nu se oferă răspunsuri definitive. Participarea publicului nu se măsoară prin aplauze, ci prin intensitatea reflecției declanșate după cortina coborâtă.

Cuvinte-cheie: *teatru brechtian, responsabilitate ecologică, politică, criză climatică, vinovăție colectivă, spectator critic.*

15.50 -16.10 Drd Niculina SUMANARIU V. (PINTILII)

Ecocritica și imaginarul naturii în proza lui Ion Agârbiceanu: Arhanghelii și File din natură

Rezumat. Lucrarea își propune o reinterpretare a operei lui Ion Agârbiceanu din perspectiva ecocriticii, una dintre direcțiile semnificative ale studiilor literare contemporane.

Ipoteza cercetării este că în opera lui Ion Agârbiceanu natura nu îndeplinește doar o funcție descriptivă, ci constituie o categorie etică și spirituală, iar reprezentarea relației dintre om și mediu poate fi reinterpretată, din perspectivă ecocritică, ca expresie a unei forme de „ecologie morală” ce anticipează preocupările ecologice contemporane.

Pornind de la premisa că natura nu reprezintă doar un cadru descriptiv al acțiunii, ci un element constitutiv al universului artistic și al construcției etice a textului, cercetarea

analizează modul în care relația dintre om și mediul natural este configurată în romanul Arhanghelii și în schițele reunite în volumul *File din natură*.

În cazul romanului Arhanghelii, analiza urmărește reprezentarea spațiului montan și a comunității miniere din Munții Apuseni, evidențiind transformările pe care exploatarea aurului le produce atât asupra mediului natural, cât și asupra echilibrului moral al personajelor. Din perspectivă ecocritică, natura apare ca un reper al armoniei originare, în timp ce intervenția omului, determinată de interesul economic și de dorința de îmbogățire, generează dezechilibre ecologice, sociale și spirituale. În acest context, mina și aurul dobândesc o funcție simbolică, ilustrând ruptura dintre om și ordinea firească a lumii.

Analiza unor schițe din *File din natură* evidențiază o altă dimensiune a imaginarului agârbicean, în care natura este valorizată ca spațiu al contemplației, al revelației și al comuniunii dintre om și creație. Peisajul, succesiunea anotimpurilor, lumea vegetală și cea animală sunt integrate într-o viziune în care frumusețea naturii exprimă o ordine spirituală și morală. Din această perspectivă, proza lui Ion Agârbiceanu anticipează, prin sensibilitatea față de mediul natural și prin reflecția asupra raportului dintre om și natură, unele dintre preocupările ecocriticii actuale.

Demersul propus urmărește să evidențieze actualitatea operei lui Ion Agârbiceanu și posibilitatea reevaluării acesteia prin instrumentele teoretice ale ecocriticii, contribuind astfel la diversificarea perspectivelor interpretative asupra literaturii române din prima jumătate a secolului al XX-lea.

Cuvinte-cheie: ecocritică, Ion Agârbiceanu, Arhanghelii, File din natură, imaginarul naturii, relația om–natură, ecologie culturală, peisaj literar.

Vineri, 17 iulie 2026, 15.00 – 17.00, sala A 122, corpul A

DISCURSUL (NON)LITERAR: ABORDĂRI CONTEMPORANE
(responsabili de secțiune –prof. Dr. Sanda Maria Ardeleanu, conf.
univ. dr.Daniela Hăisan, prof. univ. dr. Gina Măciucă)

Moderator: dr. Lavinia IENCEANU

15.00-15.20 Drd. Anton ZAZULEAC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Translation as a form of healing for refugee children

Abstract: The paper proposes an interdisciplinary reflection on audiovisual translation (AVT), understood as a technical tool of linguistic transposition and as a symbolic mechanism of affective and cultural rebalancing for Ukrainian refugee children, (temporarily) settled in Romania. At the center of the analysis is the cultural contrast between two national paradigms of access to cinematographic content – dubbing, preferred in Ukraine, and subtitling, specific to the Romanian space – and how this contrast can open (or block) doors to familiarity, learning and identity (re)construction.

The exposure of streaming platforms to multilingualism and different ways of receiving media language facilitates linguistic access and reconnection with a sense of normality and belonging. The approach proposed intersects with recent reflections on the transformative potential of translation in contexts of crisis and trauma. Thus, we bring into question the educational and formative potential of audiovisual translation in migratory contexts, arguing for a reconsideration of it as a form of critical discourse, but also of human accompanying.

15.20 -15.40 Drd. Cătălina DUMBRĂVANU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Alternanța de cod în social media. De la influență la afluență. Perspective sociolingvistice asupra discursului adolescenților români

Rezumat. În contextul globalizării digitale și al intensificării interacțiunii dintre limba română și limba engleză în mediile virtuale, fenomenul de alternanță de cod se relevă tot mai des ca o practică discursivă caracteristică generației tinere. În acest context, prezenta lucrare examinează fenomenul de alternanță de cod ca rezultat al expunerii zilnice la repertorii lingvistice prezente pe platformele sociale. Din această perspectivă, studiul investighează modul în care social media contribuie la reconfigurarea practicilor comunicaționale ale adolescenților ca reprezentanți de bază ai generației tinere și la integrarea fenomenului de alternanță de cod ca element lexical preponderent în discursul lor cotidian. Cercetarea are la bază analiza datelor obținute prin aplicarea unui chestionar pe un eșantion de 200 de adolescenți români. Instrumentul de investigare a urmărit identificarea platformelor sociale frecventate, a tipurilor de conținut consumate și a percepțiilor respondenților privind utilizarea resurselor lingvistice provenite din mediul digital. Rezultatele sugerează că alternanța de cod din discursul adolescenților nu poate fi interpretată exclusiv ca expresie a unei competențe bilingve, ci trebuie înțeleasă în raport cu funcțiile sale identitare, simbolice și interacționale. Inserțiile din limba engleză sunt utilizate pentru marcarea apartenenței generaționale, indexarea familiarității cu tendințele culturale globale, exprimarea evaluărilor afective și negocierea poziționărilor sociale în

cadru al unui grup. În acest sens, social media funcționează ca un spațiu de circulație și legitimare a unor noi practici discursive, facilitând transferul implicit al structurilor și expresiilor recurente din mediul online în conversațiile offline.

Keywords: *alternanță de cod, social media, discurs cotidian, platforme de socializare, sociolingvistică*

15.40-16.00 **Drd. Mădălina-Roxana SMOCHINĂ (BULAI),**
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Discursul medical românesc între standardizare și variație lingvistică: dinamica terminologiei medicale în perioada 1990–2022

Rezumat. Discursul medical reprezintă unul dintre cele mai dinamice limbaje specializate ale contemporaneității, aflat la intersecția dintre exigențele standardizării terminologice și procesele continue de variație lingvistică. Lucrarea își propune să analizeze modul în care terminologia medicală românească a evoluat în perioada 1990–2022, sub influența transformărilor sociale, tehnologice și științifice care au marcat ultimele decenii. Cercetarea se bazează pe un corpus alcătuit din texte aparținând discursului medical specializat (ghiduri clinice, protocoale, documente instituționale, articole științifice) și discursului medical destinat publicului larg (presă, platforme online, materiale de informare și educație pentru sănătate).

Analiza urmărește principalele mecanisme care contribuie la dinamica limbajului medical: neologizarea, împrumutul terminologic din limba engleză, adaptarea lexicală, variația denominativă și determinologizarea. O atenție specială este acordată circulației termenilor medicali între discursul specializat și discursul comun, fenomen accentuat în contextul pandemiei de COVID-19, când numeroși termeni de

specialitate au intrat în vocabularul cotidian. Studiul evidențiază faptul că variația terminologică nu constituie doar un efect secundar al schimbării lingvistice, ci un mecanism funcțional care facilitează transmiterea și accesibilizarea informației medicale.

Rezultatele cercetării relevă coexistența a două tendințe complementare: pe de o parte, eforturile instituționale de standardizare și uniformizare a terminologiei, iar pe de altă parte, diversificarea formelor de exprimare generate de noile contexte comunicaționale. În acest sens, discursul medical apare ca un spațiu privilegiat pentru observarea relației dintre normă și uz, dintre stabilitate și inovație lingvistică, oferind perspective relevante pentru studiul limbajelor specializate și al variației discursului contemporan.

Cuvinte-cheie: *discurs medical, terminologie medicală, variație lingvistică, standardizare, neologizare, determinologizare.*

16.00 - 16.20 **Drd. Carmen Claudia PAVEL, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Award Acceptance Speeches –A Contemporary Approach

Abstract. Award ceremony speeches represent a distinct form of public communication, characterized by high visibility and limited speaking time. At major international film and music awards, recipients are expected to follow certain conventions, such as expressing gratitude and acknowledging collaborators, while also bringing an element of originality that captures the audience's attention.

This paper examines the evolution of this type of speech, from notable examples of the past to contemporary trends in which

authenticity, personal storytelling, and socially relevant messages play an increasingly important role. The analysis draws on perspectives from the media, academic literature, and research on effective public communication. Particular attention is given to the relationship between prepared and improvised speeches, highlighting how the balance between structure and spontaneity can influence a speech's impact. The main conclusion is that a successful acceptance speech combines respect for established conventions with the authentic and original expression of the award recipient.

Keywords: *acceptance speech, award ceremonies, authenticity, innovation, public communication.*

16.20 – 16.40 Masterand Mihaela – Ionela DUMITRACHE,
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

***Philomena Cunk as the Smartest Fool on Television:
Satirical Discourse and Critical Awareness in the Post-Truth
Era***

Abstract: This paper analyses how the satirical persona of Philomena Cunk uses humour and performed ignorance to dismantle authoritative knowledge in order to expose the construction of truth in contemporary media culture. Central to the analysis is the concept of “educated absurdity”, an intentional incongruity between the performance of academic discourse and the absence of genuine comprehension, through which the character mimics the formal conventions of documentary discourse, while simultaneously undermining their epistemic authority. Drawing on Barthes's theory of mythological naturalization, Szokolczai's concept of “Absurdistan”, and Hutcheon's theory of parody, the paper argues that Cunk's linguistic performance works as an

instrument of defamiliarization of the authoritative voice. By exposing the gap between how knowledge sounds and what it actually says, she reveals the constructed nature of what societies accept as truth, revealing the fool not as an outsider to knowledge, but as its wittiest critic. This satirical strategy has a broader cultural function: in an era marked by misinformation, media manipulation, and scepticism towards institutions, Cunk's performed ignorance paradoxically raises critical awareness in her audience. Instead of offering answers, her satire trains viewers to question the sources, registers, and institutional voices through which truth is produced and legitimized. Ultimately, the mock-documentary satire represents a powerful form of critical commentary that addresses directly the epistemological uncertainties of contemporary post-truth media culture.

Vineri, 4 iulie 2025, 13.30-15.00, Sala A122, Corpul A

TRADIȚIE ȘI MODERNITATE ÎN ETNOGRAFIE, FOLCLOR ȘI LITERATURĂ (responsabili de secțiune – prof. dr. Claudia Costin, conf. Dr. Călin BÂRLEANU)

Moderator: dr. Constantin Andrei PĂTRĂUCEAN

13.30 – 13.50 **Drd. Mihaela SANDU (HURĂ), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Folclorul moșilor și al buciumanilor în romanele lui Ovidiu Bîrlea

Rezumat. Articolul de față abordează romanele lui Ovidiu Bîrlea din perspectiva bogăției și a complexității materialului folcloric pe care îl conțin. Toate cele trei opere – *Șteampuri fără apă* (1979), *Drumul de pe urmă* (postum, 1999) și *Se face ziuă. Romanul anului 1848* (postum, 2001) – sunt realizări ale scriitorului și ale folcloristului deopotrivă. Născut în lumea satului din Munții Apuseni, autorul i-a cunoscut foarte bine viața folclorică, astfel încât, ca cercetător, a studiat-o ca pe un fapt viu, în toate aspectele sale. Beletristica lui Ovidiu Bîrlea este o amplă colecție de zicători, strigături și cântece de petrecere, dar mai ales o modalitate de a reda cu instrumentele beletristicii tot ceea ce înseamnă muzica, dansul și literatura populară: frumusețea acestora, funcția lor socială, impactul asupra celor implicați în desfășurarea actului folcloric – muzicanți, dansatori, spectatori. Impresia dominantă pe care o creează descrierile extrem de amănunțite ale acestor creații și manifestări populare este aceea că muzica și dansul au asigurat coeziunea comunităților înfățișate și au jucat un rol esențial în adaptarea oamenilor la evenimente și la condiții de viață greu

de suportat. Prin acuratețea prezentării acestor elemente, cele trei romane contribuie la înțelegerea mai nuanțată și mai complexă a operei științifice a autorului, după cum și cunoașterea lucrărilor sale de folcloristică îl ajută pe cititor să îi înțeleagă mult mai profund romanele.

13.50 – 14.10 Dr. Constantin Andrei PĂTRUCEAN, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Reprezentări ale eroticului în folclorul huțul din Bucovina

Rezumat. Lucrarea analizează reprezentările eroticului în folclorul huțul din Bucovina, pe baza materialelor de teren și a creațiilor folclorice locale. Sunt investigate formele de exprimare a discursului erotic în strigături, cântece, anecdote și alte texte licențioase, cu accent asupra simbolurilor și strategiilor de exprimare indirectă. Studiul urmărește funcțiile sociale și culturale ale acestor manifestări, evidențiind rolul lor în cadrul practicilor comunitare și al raporturilor de gen. Cercetarea propune o perspectivă asupra eroticului ca element integrat al patrimoniului cultural tradițional și al identității huțule contemporane.

14.10 – 14.30 Drd. Camelia BOF HREBAN, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Traseul inițiativ al eroului din basmele lui I. G. Sbiera

Rezumat. În basmele lui I. G. Sbiera, traseul inițiativ al eroului constituie un parcurs formativ complex, prin care acesta se

maturizează, depășindu-și limitele, pentru a-și împlini destinul. Integărând motive și structuri specifice creației populare, folcloristul bucovinean construiește un univers narativ, în care confruntarea dintre Bine și Rău și succesiunea probelor inițiatice susțin formarea identității morale a eroului și afirmarea valorilor tradiționale. Prin prezența elementelor fantastice, a personajelor cu funcții simbolice și a finalului restaurator al ordinii, basmul evidențiază valorile fundamentale ale comunității tradiționale, precum curajul, dreptatea și solidaritatea. Fidelitatea față de expresivitatea limbajului popular, originalitatea motivelor narative și valorificarea particularităților graiului bucovinean reprezintă axe centrale, prin care Sbiera a valorificat și a conservat fundamentul istoric, lingvistic și cultural al patrimoniului folcloristicii românești, într-un mod viu, autentic și riguros.

Cuvinte-cheie: *traseu inițiativ, erou, I. G. Sbiera, identitate, popular*

14.30-14.50 **Drd. Mirela Cristina COMAN (LIUȚĂ),**
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Topographies of Otherness: The Motive of the Stranger and the Symbolism of Reading/Books in the Novel "The Blind Masseur" by Cătălin Dorian Florescu

Abstract: The paper “Topographies of Otherness: The Motive of the Stranger and the Symbolism of Books/Reading in the Novel The Blind Masseur by Cătălin Dorian Florescu” analyzes the complex dynamics between identity, marginality and spiritual escape in the Romanian communist universe. Central to this equation is the character Ion Palatinus from Moneasa, whose visual impairment becomes a radical

metaphor of otherness: he is a double “stranger”, isolated both from the oppressive regime and from his own physical condition and with a radical influence on the protagonist of the novel, an individual with an identity fragmented by exile with his parents since adolescence.

The study demonstrates that, in this geography of isolation, books and the act of reading do not represent simple recreational refuges, but true counter-spaces (heterotopias) that reconfigure reality. For the blind masseur, the text read by others becomes a projection screen of inner freedom and an instrument for the reconstruction of the self.

By correlating the "topographies of otherness" with the symbolism of the book, the work highlights how Florescu transforms the trauma of uprooting into an initiatory journey. Reading functions as an identity compass, transforming the socially marginalized stranger into a sovereign navigator of his own inner universe, capable of overcoming the boundaries imposed by ideology and his own disability.

Keywords: *identity fragmentation, otherness, the stranger motif, the book/reading metaphor, exile.*

Vineri, 17 iulie 2026, 13.30-16.00, Sala A206, CORPUL A

LIMBĂ ȘI VORBIRE

(responsabile de secțiune – prof. dr. Lavinia SEICIUC,
cerc. dr. Cristina BLEORȚU)

Moderator: dr. Alina Nacu

13.30 – 13.50 Drd. Ramona FILIPCIUC ȚABREA,
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

The Stylistic Crossroads of Memory: Scientific Rigor and Figurative Discourse in Contemporary Memorialistic Texts

Abstract. This article examines the stylistic hybridity of "borderline texts" through the discursive analysis of a contemporary memorialistic corpus. The research focuses on four texts commemorating the life and moral portrait of Dr. Alexandru C. Pavel, a prominent Romanian physician, to observe how authors negotiate between different communicative registers. By applying methodologies from functional stylistics, discourse analysis, and linguistic pragmatics, the study demonstrates how these texts deliberately merge the subjective memorialistic style, the rigorous scientific style, and the figurative literary style. This stylistic convergence is not an accidental mixture but functions as a deliberate, autonomous compositional principle that utilizes strategies such as fractured temporality and intergenerational polyphony. Ultimately, by analyzing these discursive patterns, the research advocates for a theoretical revision within

Romanian linguistics to formally recognize the memorialistic borderline text as an independent functional style.

Keywords: *memorialistic, borderline texts, discourse*

13.50 – 14.10 **Drd. Iuliana-Bianca HAVÎRNEANU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Reprezentarea structurilor lingvistice în creierul uman și în LLM-uri: o abordare neurolingvistică bazată pe EEG

Rezumat: Prezentul articol urmărește investigarea relației dintre predictibilitatea semantică și organizarea lexicală în textele academice românești, prin intermediul unui cadru interdisciplinar ce îmbină perspective neurocognitive și metode computaționale de analiză a limbajului. Demersul analitic are ca material factic date derivate din înregistrări EEG, care permit observarea procesării cognitive în timp real în cursul comprehensiunii limbajului, precum și reprezentări corpus-based ale discursului academic românesc, supuse unor metode lingvistice cantitative de investigare. Studiul își propune să urmărească măsura în care structura lexicală contribuie la predictibilitatea conținutului semantic în scrierea academică specializată din limba română, evidențiind tipare de coerență și distribuție lexicală ce se manifestă la interfața dintre forma lingvistică și procesarea cognitivă. Analiza organizării lingvistice este fundamentată pe tehnici de modelare computațională și pe evidențe neurocognitive, în vederea identificării unor indicatori ai anticipării semantice în procesarea textului. Necesitatea unei asemenea abordări interdisciplinare este impusă de complexitatea fenomenelor lingvistice implicate în producerea și interpretarea discursului academic, precum și de limitele perspectivelor de analiză

exclusiv lingvistice sau exclusiv cognitive. În acest context, integrarea metodologiilor computaționale cu datele neurofiziologice permite o descriere empiric fundamentată a modului în care alegerile lexicale și structura textuală participă la configurarea eficienței interpretative. Rezultatele sunt interpretate prin prisma modelelor predictive ale limbajului, cu accent pe rolul markerilor neurocognitivi în relația dintre structura lexicală și predictibilitatea semantică.

Cuvinte cheie: *predictibilitate semantică, organizare lexicală, discurs academic, modelare lingvistică computațională, analiză corpus-based.*

14.10 - 14.30 Masterand Fabiana-Teodora JĂTĂRIUC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

O dezbatere asupra complementului direct secundar (în gramatica limbii române și a limbii engleze)

Rezumat. Noțiunea de complement direct secundar din gramatica limbii române, identificat în gramatica limbii engleze ca *object complement*, generează controversa conform căreia această parte de propoziție ar semnală o extindere a sferei complementului direct sau ar deriva dintr-o relație sintactică diferită de cea din care se instaurează între verb și complementul direct.

Complementul direct secundar este o funcție sintactică ce a fost multă vreme integrată în clasa complementului direct, în gramaticile mai multor limbi, vechi și moderne, din mai multe familii de limbi (romanice, germanice). Relativ recent, după modelul gramaticilor altor limbi (în special ale limbii engleze) se consideră că există argumente suficiente pentru a distinge complementul direct de complementul obiect secundar. În această lucrare vom urmări evoluția ideilor teoretice din gramaticile românești din ultimii cincizeci de ani, idei pe care le

vom compara cu cele vehiculate în câteva gramatici ale limbii engleze (Sidney Greenbaum, *The Oxford English Grammar*, Oxford University Press, 1996, Randolph Quirk et al., *A Comprehensive Grammar of the English Language*, Longman, London & New York: 1985, Quirk & Greenbaum, *A University Grammar of English*, Longman, 1973, Huddleston & Pullum, *The Cambridge Grammar of the English Language*, Cambridge University Press, 2002, Martha Kolln & Robert W. Funk, *Understanding English Grammar* Pearson, New York, 1990). În acest sens, vom arăta cum gramaticile românești recente (GALR 2005, GBLR 2010 ș. a.) se sincronizează mai ales din punct de vedere terminologic cu gramaticile altor limbi, prin rafinarea departajărilor sintactice.

Cuvinte cheie: *verb tranzitiv, dublă tranzitivitate, principiul unicității funcției, testul pasivizării.*

14.30 - 14.50 **Drd. Roxana Movileanu, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Povestiri orientale de Marguerite Yourcenar: repere pentru o critică a traducerii din perspectivă integralistă

Rezumat. Volumul *Povestiri orientale* de Marguerite Yourcenar reprezintă un corpus deosebit de fertil pentru cercetarea traductologică datorită diversității universurilor culturale pe care le integrează și a densității sale simbolice. Inspirată din tradiții chineze, japoneze, grecești, balcanice și indiene, povestirile reunite în acest volum propun o rescriere literară a unor mituri, legende și credințe aparținând unor spații culturale diferite, transformate de autoare într-un univers narativ unitar. Comunicarea își propune să identifice câteva repere metodologice pentru o critică a traducerii realizată din perspectiva lingvisticii integrale a lui Eugeniu Coșeriu. Punctul

de plecare îl constituie concepția coșeriană potrivit căreia obiectul traducerii nu îl reprezintă limba în sine, ci textul în integralitatea sa semantică și expresivă. În acest context, analiza urmărește relevanța conceptelor de semnificație, desemnare și sens pentru evaluarea soluțiilor traductive propuse de Petru Creția. Pornind de la câteva exemple reprezentative extrase din volum, vor fi discutate dificultățile generate de transferul referințelor culturale, al imaginilor simbolice și al structurilor narative profund ancorate în tradițiile de origine. Interesul cercetării nu se limitează la identificarea unor corespondențe lexicale sau stilistice, ci vizează modul în care traducerea reușește să reconstruiască sensul textual și să conserve funcția expresivă a originalului. Demersul urmărește să evidențieze actualitatea perspectivei integraliste în studiul traducerii literare și să ilustreze potențialul acesteia pentru analiza unor texte în care dimensiunea culturală și simbolică ocupă un loc esențial în configurarea sensului.

Cuvinte-cheie: *Eugeniu Coșeriu, traducere literară, critică a traducerii, lingvistică integrală, Marguerite Yourcenar.*

14.50 – 15.10 **Drd. Daniela PANAITE- FARAON, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava**

Câteva observații, completări și adnotări referitoare la terminologia albinăritului în Dicționarul Limbii Române (DLR)

Rezumat: Albinăritul, una dintre cele mai vechi ocupații ale comunităților rurale românești, a avut un rol semnificativ atât în economia tradițională cât și în imaginarul cultural (inclusiv lingvistic) și simbolic al spațiului românesc. Practicat încă din vremuri îndepărtate, de populații traco-geto-dacice și apoi de

dacii romanizați, acest meșteșug a utilizat un vocabular extrem de bogat. Nucleul vocabularului apicol românesc este preponderent de origine latină, dar există numeroase alte influențe ale limbilor cu care româna a intrat în contact. E un fenomen firesc pentru o limbă aflată la extremitatea estică a României. Am constatat printre altele că unii termeni apicoli (în special regionali) lipsesc din cele nouăsprezece volume ale Dicționarului-Tezaur al Limbii Române (DLR), iar unele etimologii propuse aici sunt discutabile sau chiar eronate. De asemenea vom încerca, în cazul unor cuvinte din vocabularul fundamental al albinăritului, să urmărim situația lor în cele zece limbi romanice, prin aplicarea metodei comparativ-istorice.

Cuvinte cheie: albinărit (stupărit, apicultură), terminologie populară, terminologie științifică, etimologie, termeni pan-romanici, statistică lingvistică

15.10-15.30 Drd. Costina-Elena ILEA (Macovei), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Discursul religios între teologie și ideologie. Mecanisme ale limbii de lemn

Rezumat. Studiul își propune să evidențieze mecanismele prin care limba de lemn pătrunde în discursul religios ortodox și generează o formă de „hibridare” discursivă (așa cum o numește Rodica Zafiu), specifică perioadei național-comuniste. Corpusul este constituit din articole, cuvântări și texte omagiale publicate în revista *Mitropolia Moldovei și Sucevei*. Punctul de plecare al analizei este constituit de reflecțiile teoretice ale lui Françoise Thom asupra limbii de lemn, înțeleasă ca un mecanism de restructurare semantică a limbajului. Din acest punct de vedere, cercetarea urmărește modul în care

vocabularul religios este supus unui proces de restructurare sistematică și orientare ideologică. Studiul evidențiază, de asemenea, prezența principalelor mecanisme identificate de Thom: opozițiile maniheiste, proliferarea adjectivelor evaluative și a superlativelor, mitul dezvoltării continue, metafora organismului social aflat într-o permanentă creștere și consolidare, precum și transformarea liderului politic într-o figură de „încarnare” a voinței colective. Sintagme precum *dezvoltare multilaterală, noi culmi de civilizație, mărețe realizări, progres continuu, unitatea tuturor fiilor patriei sau ctitorul României contemporane* apar frecvent în contexte religioase, alături de formule liturgice și referințe biblice. Astfel, asistăm la o suprapunere constantă a registrului teologic cu cel ideologic. Cu toate acestea, studiul își propune să demonstreze că această „hibridare” discursivă reprezintă una dintre formele cele mai subtile de manifestare a controlului ideologic asupra limbajului religios în România comunistă.

15.30 - 15.50 Masterand Amalia AFERĂRIȚEI, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Imaginea lingvistică a morții. Analiză comparativă a limbii și mentalității românești și germane

Abstract: Prezentul articol propune o analiză comparativă a limbilor română și germană, concentrându-se pe reprezentarea lingvistică a morții. Pentru a realiza acest studiu, m-am bazat pe mentalitățile și culturile acestor limbi, pe baza a două analize comparative anterioare ale altor două limbi materne: polona și maghiara. Ca parte a aceluiași studiu, găsim și elemente comune, dar și diferențe între aceste culturi.

Cuvinte-cheie: *frazeologie, moarte, expresii germane, expresii românești, cultură, mentalitate, imagine lingvistică*

15.50 - 16.10 Masterand Denisia AFERĂRIȚEI, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Caracteristicile pragmatilistice ale discursului jurnalistic actual

Rezumat. Lucrarea de față își propune să ofere o perspectivă asupra caracteristicilor pragmatilistice ale discursului jurnalistic actual.

Lucrarea de față este structurată în trei secțiuni: statutul stilului publicistic în cadrul stilurilor funcționale ale limbii române, o privire retrospectivă asupra presei românești: repere istorice și funcționale și, în cele din urmă, un studiu de caz. Studiul de caz va urma excursului teoretic, studiu ce își propune să ofere o direcție diacronică și comparativă a revistei România Liberă, prezentând un scurt istoric al acesteia, ideile, principiile și valorile revistei, prezența sau absența caracteristicilor pragmatice și stilistice ale acestei reviste și, în ultimul rând, punerea în lumină a prezenței sau absenței limbajului de lemn în scriitura acestui ziar.

Pentru a putea atinge acest scop, am în vedere următoarele obiective: în cadrul studiului de caz mă voi folosi de arhivele revistei România Liberă, împărțind materialul în funcție de perioada istorică în care a fost scris: revista România Liberă dinainte de comunism (1940-1947), perioada comunistă a revistei (1948-1989), perioada postdecembristă (1990-2000) și, nu în ultimul rând, revista România Liberă în prezent pentru a putea realiza o comparație asupra ideilor, principiilor și valorilor revistei, a stilului de scriere și felul în care regimurile

politice au influențat stilul de scriere și, ținând cont de faptul că elementele de „limbaj de lemn” au apărut în ziarele din perioada comunistă, iar în prezent sunt prezente în societatea caracteristici ce aparțin moștenirii comuniste, ne punem întrebarea dacă în presa actuală sunt prezente și în ce măsură acestea se manifestă în presa actuală.

COMITETUL ȘTIINȚIFIC AL CONFERINȚEI

- Simona ANTOFI, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, ROMÂNIA
- Sanda-Maria ARDELEANU, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Cristina BLEORȚU, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Henry BOYER, Universitatea Paul Valéry, Montpellier III, FRANȚA
- Iulian BOLDEA, Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, ROMÂNIA
- Luminița CĂRĂUȘU, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, ROMÂNIA
- Adrian CHIRCU-BUFTEA, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, ROMÂNIA
- Onoriu COLĂCEL - Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Albușița-Muguraș CONSTANTINESCU - Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Claudia COSTIN, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Emilia DAVID, Universitatea din Pisa, ITALIA
- Mircea A. DIACONU - Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Raluca DIMIAN, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Danielle FORGET, Universitatea Ottawa, CANADA
- Regina FRAN CZAK, Universitatea Jagellona Cracovia, POLONIA
- Georges FRERIS, Universitatea Aristote, Thessaloniki, GRECIA
- Alexandru GAFTON, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, ROMÂNIA
- Mihaela GHEORGHE, Universitatea „Transilvania” din Brașov, ROMÂNIA
- Daniela HĂISAN, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Otilia HEDEȘAN, Universitatea de Vest, Timișoara, ROMÂNIA
- Gina MĂCIUCĂ, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Aurelia MERLAN, Ludwig-Maximilians-Universität, München, GERMANIA
- Ana Maria MINUȚ, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, ROMÂNIA
- Ovidiu MORAR, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA

- Rodica NAGY, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Cristinia PALADIAN, Universitatea Națională Y. Fedkovici, Cernăuți, UCRAINA
- Daniela PETROȘEL, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Gheorghe POPA, Universitatea „Alecu Russo” Bălți, REPUBLICA MOLDOVA
- Crina PRODAN, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Lavinia SEICIUC, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Elena-Brândușa STEICIUC, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Maria SLEAHTITCHI, Universitatea „Alecu Russo” Bălți, REPUBLICA MOLDOVA
- Andrei TERIAN, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, ROMÂNIA
- Luminița-Elena TURCU, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, ROMÂNIA
- Felicia VRÂNCEANU, Universitatea Națională Y. Fedkovici, Cernăuți, UCRAINA

COMITETUL DE ORGANIZARE

Prof. univ. dr. Rodica NAGY

Prof. univ. dr. Mircea A. DIACONU

Prof. univ. dr. Claudia COSTIN

Prof. univ. dr. Daniela PETROȘEL

Lector dr. Ioan FĂRMUȘ

Asist. dr. Alina NACU

Asist. dr. Delia VARTOLOMEI

Drd. Ozana CIOBANU ozanaciobanu@yahoo.com

Drd. Cristina TINIUC c_tiniuc@yahoo.com